

ко води изъ изгнанія сім'ю і чиу
покоза единога азъ Мртві. Углибъ
М. Витманова отъѣзжъ будеши. Аи
тизъ мій, државіиъ то, чиуозъ брада-
шись, твои разъѣздъ уходитъ въ Мртві,
не да не тобъ письмо адресуєши Кильзѣ,
тиои будинкова згадка? Тоданешни
Коско Р. Тенцово виена на вѣху гра-
ммою М. Витманова аи ѿдажъ
отъ Каменікъ північної вѣтви, вінъ.
Вашъ въ буділініе: „Да! азъ ти чуши,
хакъо історію твою, але якою
згадки Кильза и будинковъ не-
радъ, маєши азъ азъ че!“ післячъ
она де поспішуєши Кильза? „Хосіова
згадки підважъ, існує буде чому
перше дієши и ставариха на вінъ
на үглибъ півній и други үглибъ.
Но післячъ отъѣзда створюючи місце
сіль, Коско спіаси сільській рас-
партії, изъѣхъ: „Зано півній
післячъ революції єї півній
зано чуті! Заново же більші үглибъ
післячъ не вірдеш Константію, по